

Caracterizare Nechifor Lipan

În caracterizarea lui Nechifor Lipan se utilizează procedeul mastilor. În acest sens se pune accent pe descrierea aspectului exterior, a îmbracamintii ("purta caciula brumarie").

avea cojoc în clinuri, de miel negru, până la genunchi și era încălțat cu botfori"), dar și pe stilul vorbirii sale ("mester la voce"). Este vrednic român, cinstit, prietenos, amator de petreceri, fără teamă de hoți. Nechifor Lipan face parte din categoria oamenilor puternici și îndrăzneți, având atributele eroilor: "de oameni răi spunea că nu îi pasă; are pentru ei pistoale încărcate în desagi". În caracterizarea sa și numele are rolul de a da relief, Nickephoros însemnând purtător de biruință, lumina victoriei.

Deși este un personaj absent, el devine o prezență printr-un act de sinteză, înfăptuit de cei care l-au cunoscut, revine la viață prin restituire.

Nechifor Lipan este un personaj emblemă, reprezentând lumea din care face parte: "locuitorii acestuia de sub brad sunt niște fapturi de mirare. Iuți și nestatornici ca apele, ca vremea, răbdători în suferință ca și în iernile cumplite, fără griji în bucurii ca și în arșițele lor de cuptor, placându-le dragostea, și betia și datinile lor de la începutul lumii ferindu-se de alte neamuri".

Prima propoziție a textului este un enunț-definiție. Astfel termenii "locuitori" și "fapturi" intră în relație de sinonimie. Un rol important în sesizarea trasaturilor definitorii îl are fragmentarea. Relația sintactică dintre determinat (locuitori) și determinanți ("iuți și nestatornici", "răbdători") este întreruptă prin intermediul punctuației. Aceste trasături sunt evidențiate prin enumerare.

Pentru Vitoria "mustata acea neagră" și "ochii aceia cu sprâncene aplecate" sunt dragostea ei de mai bine de douăzeci de ani. Detaliul portretistic înlocuiește persoana. Sinteza se obține și prin procedeul de sinonimizare contextuală, "mustata" și "ochii", apoi înfățișarea toată "intrând în raport de egalitate cu termenul abstract "dragostea".

Spunem că Nechifor Lipan revine la viață prin restituire. Înmormântarea este actul suprem al acestei restituirii. Prin înfăptuirea dreptății și împlinirea ritualului, echilibrul cosmic este restituit. Eroul este readus în prezent, întorcându-și fața spre soare și spre noi.